

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

Regvla IX. Ratum quis habere non postest, quod ipsius nomine non est
gestum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

Excepto perjuro, cui etiam post emendationem amplius non creditur, cap. Testimonium 54, De test. Ratio hujus Regula est, quod animi mutatio non presumatur: cum mutare sit quid facti, & idcirco probandum est, l 2, D. De jur. & facti ignor. E contra is, qui semel bonus fuit, semper presumitur bonus, cap. Mandato 6, De prescript. ob eamdem rationem. Huc spectat responsum Me-

nandi J.C. in l. Non omnes 5, 6. A barbaris D. Dere milit. A barbaris, inquit, remissis milites ita refunni oportere Hadrianus rescripsit, si probabunt se captos evasisse, non transfigisse; sed hoc licet liquide constare non possit, argumentum tamen cognoscendum est, & si boni milles antea estimatus fuit, prope est, ut ejus affirmations credatur: si remanserit, aut negligens suorum, aut segnis, aut extra contubernium agens, non credeatur ei.

REGULA IX.

Ratum quis habere non potest, quod ipsius nomine non est gestum,

Hæc Regula desumpta est ex cap. penult. De sent. excom. lib. 6, Convenit cum l. Si pupilli 6, §, sed si ego D. De negotio gest.

Ratum autem habere dicimus, cum approbamus, quod nostro nomine gestum est, l. Quo enim 12, in princ. D. Batam rem haberi. Quod enim nostro nomine actum non est, ratum habere non possumus, quod hunc effectum, ut nostrum fiat, juxta hanc regulam. Fingamus Titium comparasse ades à Sempronio, & alium contractum cum eo iniuste, nullà alia, quam utriusque contrahentium contemplatione profectò fieri non potest, ut ego ratum habendo factum ipsius Titii, obligatum habeam Sempronium s. propter quod contrahentes se in vicem tantum obligare voluerint, perte*texi*. in d. l. Si pupilli 6, §, D. De negot. gest. in l. Servus 13, D. De precario, juncta l. Non omnis 9, D. Si cert. pet. At si mei contemplatione contractus celebratus fuerit, jam ratihabitione mea quodammodo meus contractus sit, cō quod Sempronius

non Titium, sed me obligatum sibi voluerit, ex subsequenti ratihabitione mea, juxta reg. seq. & quæ ibidicentur.

Cæterum obtinuit quoad jacturam rei meæ vel alterius, me ratum habere posse, etiam quod meo nomine gestum non est, ut in specie l 3, Cod. De rei vindic. l. Aliena 20, in princ. D. De pignor. at. l 2 § fin. D. Depositi, l fin. C. Ad S. C. Maced & cap. Cura 11. & De iure patron. vel si æquitas aliud suggerat, veluti si res mea ab alio vendita sine mando meo apud emp̄torem perierit, aut ab eo prescripta sit; possum enim ratam habere hanc venditionem, ut ita à venditore pretium ejus conseruar, d. l 3, l. Si pecuniam 9, C. De negot. gest. & l. Si eum servum 23, D. Si cert. pet. Unde non obiret regulæ nostræ textus in l. Ei qui 7, § fin C. Quodcum coequi in aliena potest. Quia & ibi recipitur ratihabito in præjudicium ratum habentis; quod fieri posse jam monuimus.

REGULA X.

Ratihabitionem retrotrahi, & mandato non est dubium comparari.

Hæc Regula huc translata est ex c. pen. De sent. excom lib. 6, ex c. fin. De jurejur. eod. lib. & c. Si tibi 17, D. De præben. eod. Convenit cum l. Hoc jure 195, D. hoc tit. & l. Vero 12, in fine D. De solutionib. Est autem accipienda, si nomine ratum habentis negotiū gestum sit, sicut latius dictum est ad præcedentem Reg.

Et nos tantum in contractibus, l. Si fundus 10, §. 1, D. De pignor. l fin. C. Ad S. C. Maced. l. Semper qui 6, §. 1. D. De reg. jur. sed & in actibus judicialibus, l. Licit 5, 6, D. De judic. adcoque in maleficii locum habet, c. pen. De sent. excom l. Ex hoc jure D. Dereg. jur. Neque interest, ratihabitio à præseitate relab-

absente facta sit, juxta doctrinam à Bartolo tradidam; quod in iis, quæ ex mera voluntate aliquius pendit, non requiratur patris præsentia, Bart. ad Pomponium num. 1, D. De neg. gest. & iu proposto arguento probat textus in l. Si filius familiæ 18, D. Ad S. C. Maced in l fin. C. eod. tit.

Hæc autem ratihabito non tantum verbis sit, verum etiam re ipsâ, ex responso J. C. Pauli, in l. Paulus 1, D. Ratam rem hab. De verbis, res in confessio est. Re ipsâ, velut si dominus à procuratore falso inchoatam item persecutur, d. l. Paulus §. 1, vel si quis ex contractu suo nomine ab alio initio ipse experiat; censetur enim eo ipso contractum